

„Ще засѣя люцерна“, решилъ той. „Тази трева се яде лакомо отъ добитѣка, и освенъ това нивата става по-плодородна. Не напраздно казватъ, че люцерната ще спаси земеделіето“.

Когато разгледалъ мѣстото, дето смѣталъ да засѣе люцерна, видѣлъ, че то било малко мочурливо. На такава почва обикновено вирѣятъ кисели треви (острица) Той знаелъ, какъ да си помогне. Прокопалъ каналъ. Излишната вода се събрала и влѣла въ рѣката. Почвата се изсушила. Тогава той изравнилъ неравнитѣ мѣста и посипалъ ливадата съ варъ, защото знаелъ, че люцерната обича варовити почви, а блатливитѣ такива нѣматъ никакъ варъ. По този начинъ той започналъ да получава петорно повече люцерна отъ сѣщото мѣсто, отколкото сѣно по-рано.

Той гледалъ винаги добитѣкътъ да бѣде добре нахраненъ, защото знаелъ, че за да даватъ кравитѣ повече млѣко, трѣбва да се хранятъ хубаво. Освенъ това никога не забравялъ да прибави къмъ храната и малко соль.

Съ една дума, той много знаелъ. Знаелъ, защото всѣка вечеръ, особено презъ празникъ, той четѣлъ книги по земедѣлие, скотовѣдство и др.

* * *

Изминали се три-четири години. Имението му било много добре уредено и давало доходи. Нивитѣ раждали много жито, ечмикъ, рѣжъ, картофи и царевица. Ливадитѣ пуцали достатъчно сѣно. Кравитѣ давали изобилно и добро млѣко.

Не единъ пжтъ новиятъ стопанинъ се обръщалъ къмъ съседитѣ си и ги питалъ: смѣтатъ ли и сега имението му омагьосано?

„Ние не казваме такова нѣщо“, отговорили му тѣ.

„А трѣбва да поговоримъ“, възразилъ имъ той. „Вие виждате, че трудътъ и знанието сж най-доброто магьосничество“.

Всички се съгласили съ него. Само единъ отъ съседитѣ си помислилъ: „Сигурно самъ той е магьосникъ, щомъ успѣ да развали магията на мѣстото“. Но той не се рѣшавалъ да каже това гласно, защото самъ не билъ увѣренъ въ мисълта си.

Други съседи често го запитвали:

— Защо събирашъ и сока на тора? Нима не е достатъченъ само торътъ?

— Торътъ съ запазената течность, отговарялъ новиятъ стопанинъ, е много цененъ, защото съдържа всички необходими хранителни вещества за растенията. Агрономитѣ сж изчислили, че и най малкото стопанство съ два вола губи годишно около 2,500 лв. само отъ изтичане на течността. Пресмѣтнато за България по този начинъ се губятъ около $1\frac{1}{2}$ милиарда лева.